

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ladislavy Mentbergerové a soudkyň Mgr. Lucie Markové a Mgr. Lucie Jackwerthové ve věci

nezletilých: **B. U.**, narozená xxx
J. J. U., narozený xxx
oba bytem xxx
oba zastoupení kolizním opatrovníkem Městskou částí Praha 5
sídlem Náměstí 14. října 1381/4, 150 00 Praha 5

zletilé: **S. E. U.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátkou JUDr. Klárou Mottlovou
sídlem Freyova 27, 190 00 Praha 9

dětí

rodičů: **Z. U.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátkou Mgr. et Mgr. Alenou Vlachovou
sídlem Husova 242/9, 110 00 Praha 1
M. U., narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátkou Mgr. Tatjánou Malmstedt Kolářovou
sídlem Bělehradská 1191/9, 400 01 Ústí nad Labem

o úpravu poměrů a úpravu styku pro dobu před a po rozvodu,
k odvolání matky a zletilé S. E. proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 23. března
2022, č. j. 50 Nc 6052/2019-1599,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku II. mění tak, že otec je povinen přispívat na výživu zletilé S. E. počínaje dnem 27. 1. 2019 částkou 30 000 Kč měsíčně se splatností vždy k 15. dni v měsíci předem k jejím rukám.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III. mění tak, že dlužné výživné pro zletilou S. E. za dobu od 27. 1. 2019 do 11. 11. 2022 ve výši 729 098 Kč je otec povinen zaplatit k jejím rukám do jednoho roku od právní moci rozsudku.
- III. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku V. mění tak, že otec je povinen přispívat na výživu nezletilé B. počínaje dnem 27. 1. 2019 částkou 14 000 Kč měsíčně a počínaje dnem 1. 6. 2021 částkou 28 000 Kč měsíčně se splatností vždy k 15. dni v měsíci předem k rukám matky.
- IV. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku VI. mění tak, že dlužné výživné pro nezletilou B. za dobu od 27. 1. 2019 do 11. 11. 2022 ve výši 640 115 Kč je otec povinen zaplatit k rukám matky do jednoho roku od právní moci rozsudku.
- V. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocih VII. a VIII. potvrzuje.
- VI. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku X. mění tak, že nezletilý J. J. se svěruje do péče matky.
- VII. Otec je oprávněn se stýkat s nezletilým J. J. každý sudý týden v roce od pátku od 16:00 hodin do neděle do 18:00 hodin, o jarních prázdninách každý sudý rok od pátku bezprostředně předcházejícího jarním prázdninám od 16:00 hodin do následující neděle do 18:00 hodin, o Velikonocích každý lichý rok ode dne předcházejícího velikonočním prázdninám od 16:00 hodin do Velikonočního pondělí do 18:00 hodin, o podzimních prázdninách každý lichý rok ode dne předcházejícího podzimním prázdninám od 16:00 hodin do následující neděle do 18:00 hodin, o vánočních prázdninách každý lichý rok od 22. 12. od 16:00 hodin do 26. 12. do 10 hodin a každý sudý rok od 26. 12. od 10 hodin do 1. 1. následujícího roku do 18:00 hodin a o hlavních školních prázdninách každý sudý rok od 1. 7. od 10:00 hodin do 15. 7. do 18:00 hodin a od 1. 8. od 10:00 hodin

do 15. 8. do 18:00 hodin a každý lichý rok od 15. 7. od 10:00 hodin do 29. 7. do 18:00 hodin a od 15. 8. od 10:00 hodin do 29. 8. do 18:00 hodin.

- VIII. Úprava styku o shora vyjmenovaných svátcích a prázdninách má přednost před běžnou víkendovou úpravou styku.
- IX. Otec si nezletilého převezme a zpět předá matce v místě bydliště matky.
- X. Matka je povinna nezletilého na styk s otcem řádně připravit a otci jej předat.
- XI. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku XI. mění tak, že otec je povinen přispívat na výživu nezletilého J. J. počínaje dnem 27. 1. 2019 částkou 12 000 Kč měsíčně a počínaje dnem 1. 7. 2022 částkou 26 000 Kč měsíčně se splatností vždy k 15. dni v měsíci předem k rukám matky.
- XII. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku XII. mění tak, že dlužné výživné pro nezletilého J. J. za dobu od 27. 1. 2019 do 11. 11. 2022 ve výši 409 491 Kč je otec povinen zaplatit k rukám matky do jednoho roku od právní moci rozsudku.
- XIII. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku XIII. mění jen tak, že matka je povinna přispívat na výživu nezletilého J. J. od 27. 1. 2019 do 30. 6. 2022, jinak se v tomto výroku potvrzuje.
- XIV. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku XIV. mění tak, že dlužné výživné pro nezletilého J. J. za dobu od 27. 1. 2019 do 30. 6. 2022 ve výši 28 697 Kč je matka povinna zaplatit k rukám otce do dvou měsíců od právní moci rozsudku.
- XV. Tato úprava platí i pro dobu po rozvodu manželství rodičů.
- XVI. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocih XVI. a XVII. potvrzuje.
- XVII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zastavil řízení o úpravě výchovy zletilé S. E. (*výrok I.*), uložil otci přispívat na výživu zletilé S. E. částkou 20 000 Kč měsíčně počínaje 27. 1. 2019 se splatností k 15. dni v měsíci předem k jejím rukám (*výrok II.*), uložil otci zaplatit dlužné výživné pro S. E. za období od 27. 1. 2019 do 31. 3. 2022 ve výši 427 613 Kč (*výrok III.*), nezletilou B. svěřil do péče matky (*výrok IV.*), uložil otci přispívat na výživu nezletilé B. částkou 8 500 Kč měsíčně počínaje 27. 1. 2019 a částkou 17 000 Kč měsíčně počínaje 1. 6. 2021 se splatností do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky (*výrok V.*), uložil otci zaplatit k rukám matky dlužné výživné pro nezletilou B. ve výši 92 832 Kč za období od 27. 1. 2019 do 31. 3. 2022 (*výrok VI.*), uložil matce přispívat na výživu nezletilé B. částkou 2 000 Kč měsíčně počínaje 27. 1. 2019 do 31. 5. 2021 (*výrok VII.*), uložil matce zaplatit k rukám otce dlužné výživné pro nezletilou B. ve výši 20 673 Kč za období od 27. 1. 2019 do 31. 5. 2021 (*výrok VIII.*), zamítl návrh otce na úpravu styku s nezletilou B. (*výrok IX.*), nezletilého J. J. svěřil do střídavé péče rodičů v intervalu po jednom týdnu, tak, že v péči otce bude od sudého pondělí do následujícího lichého pondělí a v péči matky od tohoto lichého pondělí do sudého pondělí, s předáním a převzetím nezletilého ve školském zařízení, které navštěvuje; speciálně upravil péči o vánočních svátcích a o letních prázdninách a rozhodl o místě předání a převzetí nezletilého v případě, že se nebude konat výuka a o letních a vánočních prázdninách a o tom, že v době letních a vánočních prázdnin neplatí běžná úprava péče (*výrok X.*), uložil otci přispívat na výživu nezletilého J. J. částkou 7 500 Kč měsíčně počínaje 27. 1. 2019 se splatností vždy k 15. dni v měsíci předem k rukám matky (*výrok XI.*), uložil otci zaplatit k rukám matky dlužné výživné pro nezletilého J. J. ve výši 152 509 Kč za období od 27. 1. 2019 do 31. 3. 2022 (*výrok XII.*), uložil matce přispívat na výživu nezletilého J. J. částkou 1 500 Kč měsíčně počínaje 27. 1. 2019 se splatností vždy k 15. dni v měsíci předem k rukám otce (*výrok XIII.*), uložil matce zaplatit k rukám otce dlužné výživné pro nezletilého J. J. ve výši 36 197 Kč za období od 27. 1. 2019 do 31. 3. 2022 (*výrok XIV.*), rozhodl o tom, že tato úprava platí i pro dobu po rozvodu manželství rodičů (*výrok XV.*), uložil každému z rodičů zaplatit státu na znalečném částku 18 949,25 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (*výroky XVI., XVII.*), přiznal ustanovené advokátce JUDr. Kláře Mottlové náhradu nákladů řízení ve výši 11 132 Kč (*výrok XVIII.*), zamítl návrh na vyslovení předběžné vykonatelnosti rozsudku (*výrok XIX.*) a o nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo (*výrok XX.*).
2. Takto rozhodl o návrhu otce podaném k soudu dne 21. 2. 2019, kterým se domáhal svěřeni tehdy nezletilé S. E. do společné péče rodičů a nezletilých B. a J. J. do střídavé péče rodičů s tím, že se výživné rodičům neurčuje a o návrhu matky podaném k soudu dne 6. 3. 2019, kterým se domáhala svěřeni všech nezletilých do své péče pro dobu před i po rozvodu manželství rodičů, stanovení výživného otci a o úpravě styku nezletilých s otcem.
3. S. E. v průběhu řízení nabyla zletilosti a podáním ze dne 22. 9. 2021 navrhla stanovení výživného otci ve výši 30 000 Kč měsíčně. Soud prvního stupně řízení o její výživě dokončil podle § 477 z.ř.s.
4. Soud prvního stupně z provedeného dokazování učinil skutková zjištění, která podrobně popsal v odst. 14. až 66. svého rozsudku.
5. Vyšel ze skutkového závěru, že rodiče uzavřeli manželství dne 13. 7. 2001, z něj se narodily tři děti, z nichž dvě jsou dosud nezletilé. Vedení společné domácnosti ukončili 27. 1. 2019. Jejich rozchod byl bouřlivý, doprovázený oznámeními na policii a vyvoláváním soudních řízení. Po dobu společného soužití chod rodiny zajišťovala převážně matka, po finanční stránce rodinu zajišťoval otec (hradil školné, kroužky, účty rodiny, vybavení bytu, dovolené).

6. Matka má středoškolské vzdělání, 15 let byla doma s dětmi a starala se o rodinu a domácnost. Od dubna 2011 podnikala, nejprve jako fyzická osoba, později prostřednictvím s.r.o. (Xxx s.r.o., příjem činil 20 – 30 000 Kč měsíčně), do konce roku 2018 pobírala 8 500 Kč z DPP od firmy otce. Od 1. 3. 2019 pracuje jako asistentka vedení společnosti, činnost OSVČ ukončila. V lednu a únoru 2019 měla příjem 11 200 Kč měsíčně, od března 2019 22 500 Kč měsíčně, od června 2019 pobírala 26 000 Kč měsíčně. Dále pobírala odměnu člena výboru SVJ ve výši 2 000 Kč měsíčně a odměnu jednatele ve společnosti v likvidaci ve výši 2 000 Kč. Žije s dětmi v bytě v xxx o velikosti 119 m², který je ve společném jmění manželů, náklady na bydlení v bytě činí cca 10 000 Kč měsíčně, splácí společný úvěr rodičů splátkou 2 500 Kč.
7. Otec má středoškolské vzdělání, pracuje jako manažer xxx, jejímž je vlastníkem. Je vlastníkem obchodních podílů v několika společnostech, a to XXX s.r.o., XXX – Xxx s.r.o., Xxx Xxx a.s., XXX s.r.o., XXX Xxx s.r.o. Soud prvního stupně vyšel z toho, že otcův příjem musí činit minimálně 200 000 Kč hrubého měsíčně, neboť jím tvrzený příjem 30 000 – 40 000 Kč měsíčně naprosto neodpovídá jeho faktické životní úrovni a životní úrovni rodiny před ukončením společné domácnosti (dcery navštěvovaly soukromou školu, rodina jezdila na exotické dovolené, děti navštěvovaly řadu zájmových aktivit, otec se věnoval golfu, tenisu atd.). Takový příjem odpovídá též obvyklým odměnám manažerů s praxí otce. Otec vlastní podíly v několika obchodních společnostech, pozemky, v SJM mají rodiče byt. Nemovitost, kterou otec aktuálně využívá k bydlení, má hodnotu kolem 20 000 000 Kč, otec využívá pro svou potřebu vozidlo, přičemž náklady (operativní leasing) hradí jedna z jeho společností. Otec nadále cestuje, věnuje se zájmovým aktivitám (golf, tenis). Pro vysoký životní standard rodiny byly stěžejní právě otcovy příjmy.
8. S. E. a nezl. B. dříve studovaly na soukromém osmiletém gymnáziu. Školné platil otec. Nezletilá B. v průběhu řízení přestala navštěvovat xxx, 8. třídu navštěvovala již v Základní škole Xxx. V průběhu řízení u ní byl diagnostikován tzv. Xxx, opakovaně byla hospitalizována na xxx klinice, dochází na ambulantní léčbu. Na německé škole se platilo školné, obědy, náklady spojené se školou, učebnice, plavání, nosila rovnátka, nosí brýle. Nezletilý J. navštěvoval (v době rozhodování soudu prvního stupně) 5. třídu Základní školy xxx, byl zdravý, věnoval se zájmové činnosti (kreativnímu kroužku, tenisu). Dříve chodil na fotbal, sportovní hry, šachy, anglická družina stála 21 000 Kč za rok. S. E. nadále bydlí v domácnosti matky. Studium na soukromé německé škole ukončila maturitou ve 12. třídě, od září 2021 nastoupila ke studiu na Vysoké škole xxx. Za skripta a učebnice zaplatila na počátku roku 2 – 2 500 Kč, seznamovací kurz stál 2 400 Kč. Kontakt s otcem je nulový. Má naspořeno 189 000 Kč na stavebním spoření.
9. Po právní stránce soud prvního stupně věc posoudil podle § 906 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále „o. z.“). Nezletilou B. svěřil do péče matky, a to vzhledem k jejímu aktuálnímu zdravotnímu stavu a též tomu, že se B. v matčině péči od června 2021 fakticky nachází. Styk B. s otcem neupravil vzhledem k jejímu věku a zdravotnímu stavu. Nezletilého J. J. svěřil do střídavé péče rodičů, která fakticky probíhá od ukončení společné domácnosti po celou dobu řízení, nezletilý je takto spokojený a přeje si ve střídavé péči zůstat. Jelikož S. E. v průběhu řízení nabyla zletilosti, soud prvního stupně řízení o péči zastavil podle § 16 z.ř.s.
10. Pro zletilou S. E. shledal odpovídajícím výživné ve výši 20 000 Kč měsíčně od 27. 1. 2019 s tím, že její potřeby odpovídají potřebám dospělého člověka, byly zvýšeny přípravou k maturitě, ke studiu na vysoké škole, náklady na psychologa, brýle (viz podrobněji odst. 85. jeho rozsudku). Výživné na nezletilou B. stanovil za období od 27. 1. 2019 do 31. 5. 2021, kdy byla fakticky ve střídavé péči rodičů, otcí ve výši 8 500 Kč měsíčně a matce ve výši 2 000 Kč měsíčně. Od 1. 6. 2021, kdy se B. již fakticky nacházela v péči matky, stanovil výživné otcí ve

výši 17 000 Kč měsíčně. Přihlédl k nákladům na zájmové aktivity, nákladům spojeným se zdravotním stavem vzhledem k tomu, že nezletilá trpí xxx syndromem (viz podrobněji odst. 86. jeho rozsudku). Pro nezletilého J. J. stanovil výživné při střídavé péči otci ve výši 7 500 Kč měsíčně a matce ve výši 1 500 Kč měsíčně. Přihlédl k jeho věku, kterému odpovídají jeho potřeby, které shledal jako běžné, dále k nákladům na zájmovou činnost, (viz podrobněji odst. 87. rozsudku). Dále vyčíslil dluh na výživném pro každé z dětí, a to otci i matce, přičemž odvolací soud v podrobnostech odkazuje na odst. 89. až 93. napadeného rozsudku.

11. Soud prvního stupně neshledal důvod pro vyslovení předběžné vykonatelnosti, neboť péče o nezletilé je stabilizována, výroky o výživném jsou předběžně vykonatelné ze zákona. Dále rozhodl o nákladech ustanovené advokátky S. E.. O nákladech řízení státu představovaných znalečným rozhodl podle § 148 odst. 1 o.s.ř. a uložil je zaplatit každému z rodičů jednou polovinou, neboť se jedná o řízení nesporné, u žádného z rodičů nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a posudek byl zpracován v zájmu nezletilých. O nákladech řízení mezi účastníky rozhodl podle § 23 z.ř.s.
12. Soud prvního stupně ve věci rozhodl v pořadí druhým rozsudkem, když jeho předchozí rozsudek ze dne 17. 12. 2019, č. j. 50 Nc 6052/201-479 byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2020, č. j. 21 Co 90/2020-651 zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Soud prvního stupně se měl znovu zabývat majetkovými a výdělkovými poměry otce, přičemž měl reflektovat i jeho majetkové poměry a potencialitu příjmů, zohlednit nejen fakticky dosahované příjmy, ale i celkovou hodnotu jeho movitého a nemovitého majetku a jeho životní úroveň, vypořádat se s tvrzením matky, že dům, který nyní otec užívá je v jeho vlastnictví a nájem je jen fingován i s ostatními námitkami rodičů a zvážit možnost využití znaleckého posudku pro posouzení komplikovaných majetkových poměrů otce. Výrok o výživě měl vztáhnout jednotně u všech dětí k okamžiku ukončení společné domácnosti rodičů.
13. Proti výrokům V., VI., VII., VIII., X., XI., XII., XIII., XIV. a XVI. rozsudku podala matka včasné a přípustné odvolání. U nezletilé B. brojila proti výrokům o výživném, kdy nesouhlasila ani s výší výživného, které bylo vyměřeno otci, ani s výší výživného, které bylo vyměřeno jí při střídavé péči. U nezletilého J. J. matka kromě výše výživného vyjádřila nesouhlas též s tím, že byl svěřen do střídavé péče rodičů.
14. Matka měla za to, že soud prvního stupně otcovy příjmy značně podhodnotil. Poukázala na skutečnost, že na bankovním účtu otce byl v roce 2018 obrát cca 8 milionů Kč, tedy průměrně 670 000 Kč měsíčně. Z výpisů z účtu je zřejmé, že otec v průběhu řízení peněžní prostředky přesunul jinam a záměrně je skrývá. Po zahájení tohoto řízení neodchází z otcova účtu žádné platby za nákup potravin, oblečení, návštěvy restaurací, otcovy dovolené, výdajů za děti, soukromé hodiny tenisu otce a J., platby za benzín, vybavení otcova nového domu apod. Podle matky dosahují otcovy příjmy ve skutečnosti kolem 500 000 Kč měsíčně. Soudem prvního stupně vyměřené výživné nejen že neodpovídá tomuto příjmu, ale neodpovídá otcovu příjmu ani, pokud by bylo vycházeno z částky 200 000 Kč měsíčně, jak učinil soud prvního stupně. Matka soudu prvního stupně vytýkala, že neprovedl celou řadu důkazů, které navrhla, a to jak listinných, tak svědeckých výpovědí, ke zjištění skutečného vlastníka domu, v němž otec bydlí. Soud prvního stupně dále ignoroval fakt, že se otec v průběhu řízení vzdal významných příjmů, a to 50% podílu na zisku vyplaceného ze společnosti XXX – Xxx s.r.o. na základě usnesení valné hromady ze dne 5. 9. 2019 a částky 1 240 000 Kč, kterou zaplatil za nákup akcií společnosti Xxx Xxx a.s. Výživné, které stanovil soud prvního stupně matce, neodpovídá jejím příjmům, neboť matka si našla zaměstnání až od 1. 3. 2019 a v měsících leden a únor 2019 její příjem činil pouze 13 200 Kč. Ve stanoveném výživném obou rodičů je tedy velký nepoměr. Matka nesouhlasila ani s výší dlužného výživného, neboť nebyly reflektovány matkou skutečně

vynaložené výdaje na nezletilé, navíc otci byly zohledněny výdaje až do března 2022 a matce pouze do listopadu 2021. Matka nesouhlasila též s tím, aby byla povinna platit 1/2 nákladů na znalecký posudek, neboť ten byl zadán nevhodně a v rozporu se závazným stanoviskem odvolacího soudu, nemohl přispět zájmu nezletilých, neboť z něj nemohly být nijak zjištěny skutečné poměry otce a jeho skutečné příjmy. O výši příjmů matky pak neměl soud žádné pochybnosti, zjištění příjmů matky pomocí znaleckého posudku tak bylo zcela nadbytečné. Matka navrhla, aby výživné otce pro nezletilou B. bylo určeno od 1. 1. 2019 ve výši 17 000 Kč měsíčně a od 1. 6. 2021 ve výši 35 000 Kč měsíčně. Výživné matky k nezletilé B. v době střídavé péče nechť je změněno tak, aby odpovídalo příjmům, možnostem a schopnostem matky. Dále navrhla, aby nezletilý J. J. byl svěřen do výlučné péče matky a byl upraven styk otce s nezletilým, výživné otce nechť činí od 1. 1. 2019 částku 16 000 Kč měsíčně a od právní moci rozsudku částku 30 000 Kč měsíčně. Dlužné výživné nechť je vyčísleno s ohledem na změnu jeho výše. Dále navrhla, aby otci bylo uloženo zaplatit celé náklady na znalečné.

15. Matka posléze podáními ze dne 11. 8. 2022, 15. 9. 2022, 1. 11. 2022 a u jednání odvolacího soudu doplnila následující tvrzení: po vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně došlo ke změně poměrů, neboť otec navázal vztah s novou partnerkou a začal s ní a s jejími dvěma dětmi žít v její domácnosti v Xxx. Péči o nezletilého J. J. řešil tak, že v týdnech, kdy byl v jeho péči, jej posílal do školy jen v některé dny a zbytek školního týdne jej ze školy omlouval a pobýval s ním v Xxx. Sdělil mu, že pro něj zajistil novou školu, avšak o školu se nejedná, jde pouze o spolek zajišťující domácí vzdělávání, což s matkou vůbec neprobral. Od 20. 6. 2022, po návratu od otce, nezletilý J. matce sdělil, že již ve střídavé péči být nechce a chce zůstat v péči matky. Od té doby se tedy J. nachází ve faktické péči matky. Otec J. přání respektuje, avšak nevyzvedl si jej ani na prázdniny. Nezletilá B. se pokoušela s otcem spojit, chtěla zkusit u něj přespát, což se realizovalo ve dnech 14. - 15. 6. 2022. B. se od otce vrátila v těžkém stavu, neboť otec jí řekl, že své onemocnění jen předstírá, že nemá zájem se s ní stýkat, že je pro jeho novou rodinu rušivým elementem a on ji tam nechce. Po svém odstěhování do Xxx prodal otec vilu ve xxx, v níž dosud bydlel za 24 300 000 Kč. Matka upozornila, že ačkoli otec deklaruje, že je ve špatné finanční situaci, i nadále jezdí na luxusní dovolené. S novou partnerkou B. E. a jejím dvěma dětmi strávil luxusní dovolenou ve Vietnamu, kam se přepravovali ve First Class, pobývali v luxusním hotelovém resortu a na soukromém ostrově. Dále otec strávil se svou „novou“ rodinou další dovolenou na ostrově Zakynthos, opět v luxusním resortu, opakovaně si pronajímал jachtu na výlety. Za tyto dovolené musel otec zaplatit cca 3 600 000 Kč, ani na jednu z nich přitom nepozval žádné ze svých dětí. Dále si koupil vozidlo tov. zn. Mercedes Benz Marco Polo a nové kolo za 150 000 Kč. Tvrzení otce o zhoršení jeho zdravotního stavu považovala za nepravdivé, neboť otec si nadále užívá dovolených, hraje tenis, věnuje se dětem paní E., jezdí s ní na nákupy apod. Považovala za účelové změny ve vedení otcovy společnosti XXX – xxx s.r.o. s tím, že změna jednatele byla provedena pouhé dva dny před jednáním odvolacího soudu dne 14. 10. 2022. Poukázala na propojení nově jmenovaného jednatele pana S. s otcovou novou partnerkou. Za nepravdivé považovala i tvrzení otce, že do zahraničí jezdí pouze se svými klienty, kdy poukázala na to, co sám otec v tomto směru vypověděl u jednání soudu prvního stupně dne 30. 7. 2019 a na to, že otec bral na luxusní dovolené i svou předchozí partnerku. V cestování otci nebrání ani tvrzená pracovní neschopnost. Dále poukázala na to, že společnostem otce byly v letech 2020 a 2021 vyplaceny dotace v souvislosti s opatřeními přijatými za pandemie onemocnění Covid-19. Zmínila, že společnost otce si zřídila nové sídlo, za které hradí 40 000 Kč měsíčně, další sídlo má na xxx, přestože otec tvrdí propad v xxx, podle daňového priznání byly vynaloženy vysoké náklady na reprezentaci. Zopakovala argumenty ohledně nevěrohodnosti otcem dokládaných příjmů a zdůraznila nesoulad těchto jeho tvrzení s jeho skutečnou životní úrovní. Doplnila, že při náročné péči o nezletilou B. z důvodu jejího psychického onemocnění, není schopna vykonávat žádnou rozsáhlou výdělečnou činnost, stávající zaměstnavatel jí pak vychází vstříc, například možnost práce z domova v případě

akutního zhoršení zdravotního stavu nezletilé B.. V případě nezletilé B. tedy plní matka svou vyživovací povinnost k ní v převážné míře stále osobní péčí, zatímco otec se na osobní péči o ni nepodílí vůbec, k čemuž by mělo být přihlédnuto. Upozornila na rozpory ve vyjádřeních otce v právní zástupkyně při jednáních odvolacího soudu a sděleními samotného otce v průběhu řízení před soudem prvního stupně.

16. Zletilá S. E. podala včasné a přípustné odvolání proti výrokům II. a III. rozsudku. Soudu prvního stupně předně vytýkala, že není zřejmé, z jakých čistých příjmů vycházel, neboť pracoval s částkou 200 000 Kč měsíčně hrubého. Dále měla za to, že vzhledem k pohybům na účtu otce v období od 1. 1. 2018 do 3. 1. 2022 musí otcovy skutečné příjmy činit minimálně částku 200 000 Kč měsíčně čistého. Až do dubna 2019 probíhaly na účtu transakce v řádech stovek tisíc korun. Povaha transakcí se změnila krátce po rozpadu manželského soužití rodičů a na účet přicházely již jen mzdy a občas peníze z půjček od společností, v nichž má otec podíl, z účtu nebyly placeny všechny otcovy výdaje (např. nájem domu, energie). V úvahu by měly být vzaty i otcovy benefity v podobě placení nákladů na bydlení jeho firmami, výdajů na užívání vozidla atd. Navrhla, aby výživné bylo stanoveno ve výši 30 000 Kč měsíčně od 27. 1. 2019.
17. U jednání odvolacího soudu S. E. potvrdila, že jí otec zaplatil dlužné výživné ve výši podle rozsudku soudu prvního stupně a platí jí výživné ve výši 20 000 Kč měsíčně. Počátkem února 2022 se odstěhovala od matky a bydlí v pronájmu s kamarádkou. Zdůraznila, že otcem deklarované příjmy naprosto neodpovídají jeho životním nákladům. Připomněla, že otec i nadále jezdí na nákladné dovolené, přičemž např. cesta do Vietnamu, kde mělo dojít k „zásnubám“ otce s novou partnerkou, zcela jistě nemohla být pracovním pobytem, jak otec tvrdil. Před soudem prvního stupně deklaroval příjem cca 40 000 Kč měsíčně, nyní 100 000 Kč měsíčně, přičemž je třeba přihlédnout k tomu, že otec je nejen jednatelem, ale často jediným společníkem společností. Z toho mu plyne více benefitů, než pokud by byl pouhým zaměstnancem. Je třeba přihlédnout k tomu, že otec neplatí nic za užívání domu, nemá výdaje s užíváním vozidla. Otcem tvrzené psychické potíže považovala za nevěrohodné, neboť měly být způsobeny rozpadem manželství, toto se však rozpadlo již před čtyřmi lety, od kdy rodiče nevedou společnou domácnost a po celou dobu se u otce žádné psychické potíže neprojevíly. Vše nasvědčuje spíše tomu, že cílem otce je dosáhnout uložení nižší vyživovací povinnosti.
18. Otec považoval obě odvolání za nedůvodná.
19. K odvolání S. E. uvedl, že výživné ve výši 20 000 Kč měsíčně je pro studující osobu neadekvátní, jelikož dosahuje 2/3 průměrného platu v Praze a pro S. E. bude ve svém důsledku demotivující. Potřeby S. E. nejsou natolik vysoké, aby výživné v takové výši potřebovala. Otec S. E. platil v rozhodném období školné na soukromé německé škole. Za obě dcery (S. E. a B.) zaplatil ve školním roce 2019/2020 školné celkem ve výši 261 563 Kč, ve školním roce 2020/2021 ve stejné výši. Soud prvního stupně však při stanovení dluhu na výživném zohlednil u S. E. pouze částku 15 389 Kč. Od října 2021 S. E. studuje na Vysoké škole xxx, kde se školné nehradí a její potřeby nejsou ničím mimořádným navýšeny. Bydlí stále v bytě v Xxx ul. s matkou a sourozenci. S. E. navíc přejímá vůči otci rétoriku matky. Stanovené výživné se otcovi jeví jako nevhodné. Tvrzení S. E. uvedené v odvolání, že otcův příjem činí minimálně 200 000 Kč měsíčně čistého je zcela absurdní. Závěr soudu prvního stupně, že jeho příjem činí 200 000 Kč měsíčně hrubého, není správný, nicméně se proti rozsudku neodvolal. Úvaha soudu prvního stupně nemá oporu v provedeném dokazování a je pouze hypotetická. K pohybům na účtech se otec v minulosti vyjadřoval a vysvětlil je, stejně tak vysvětlil náklady na bydlení. Matka se snažila po celou dobu řízení otcovy příjmové a majetkové poměry nadhodnotit. Otec je nyní určitým způsobem nemajetný, nemá úspory, nevlastní auta, obdobně jsou na tom otcovy společnosti. V tomto směru poukázal na závěry znaleckého posudku. Podotkl, že matka mu

znemožnila užívat byt, který je v jejich společném jmění a otec je proto nucen vynakládat náklady na bydlení v nemovitosti odpovídající potřebám dětí.

20. K odvolání matky uvedl (v podání ze dne 6. 6. 2022), že trvá na střídavé péči o nezletilého J. J., neboť je to synovo přání, syn má rád jeho přítelkyni i obě její děti. Netěší jej, že se aktuálně tolik nevidá s dcerou B., avšak její volbu respektuje a doufá, že je dočasná. Nyní je mu vyplácen příjem 100 000 Kč měsíčně hrubého ze společnosti IČO xxx. Nevlastní žádný automobil, bydlí v nájmu. Jelikož již nechce žít ve stresu a hluku velkoměsta, hodlá se stáhnout z vedení firmy v centru Prahy. Za adekvátní by považoval výživné ve výši 35 % z jeho příjmů pro všechny tři děti. Vzhledem ke změně jeho rodinných poměrů je třeba počítat s jeho účastí na výdajích jeho nynější rodiny a k odpovědnosti za očekávané dítě. Spor by rád dořešil v zájmu svých dětí.
21. U jednání odvolacího soudu dne 21. 9. 2022 otec (prostřednictvím své právní zástupkyně) potvrdil, že aktuálně žije se svou partnerkou v Xxx, nehospodaří však spolu. Došlo k prodeji rodinného domu, který měl v pronájmu. Pokud jezdil do ciziny, byly to cesty s klienty, inspekční cesty pro společnost. Dále potvrdil, že nezletilý J. J. je od 20. 6. 2022 ve faktické péči matky a s otcem se přestal stýkat. Otec proto souhlasil s tím, aby byl nezletilý J. J. svěřen do péče matky a navrhl, aby výživné bylo určeno částkou 15 000 Kč měsíčně. Dále doplnil, že již nedokáže vykonávat pracovní činnost pro společnost, cítí se vyhořelý, unavený soudním sporem. Dlužné výživné podle rozsudku soudu prvního stupně již zaplatil. Půjčil si na to prostředky ze své společnosti. Společnost XXX Xxx s.r.o. již má jen 4 zaměstnance a funkci ředitele začal vykonávat namísto otce najatý manažer. V dubnu 2022 byl otci vyplácen příjem 39 570 Kč, v květnu 2022 58 070 Kč, od června 2022 pobírá 76 570 Kč měsíčně čistého.
22. U jednání dne 14. 10. 2022 otec (opět prostřednictvím své právní zástupkyně) doplnil, že licenci xxx má pouze společnost XXX Xxx s.r.o. Společnost XXX s.r.o. nefunguje. Od roku 2016 je na trhu propad v individuálních zájezdech a tržby cestovních kanceláří klesají. Obraty jsou sice vysoké, ale marže jsou nižší. Otec se proto chtěl v podnikání zaměřit na luxusnější zájezdy, a to přes společnost XXX s.r.o. (dříve pod obchodní firmou Xxx s.r.o.). Proto také koupil akcie společnosti Xxx Xxx a.s., která se zaměřovala na tiskařskou činnost, a chtěl ji využívat pro tisk materiálů. Z podnětu matky téměř rok probíhalo vyšetřování společnosti, žádné z matčiných tvrzení se nepotvrdilo. Společnost XXX – Xxx s.r.o. utlumila činnost. Jako fyzická osoba otec nepodniká, nevlastní žádné nemovitosti. Pozemky, které získal od své matky, nevyužívá. Motorová vozidla, která používal, byla pořízována firmou formou operativního leasingu (splátka 7 500 – 15 000 Kč měsíčně). Vozidlo Mercedes, na který upozorňovala ve svém vyjádření matka, je ve vlastnictví otcovy partnerky paní E.. Společnost XXX s.r.o. nemá licenci xxx, proto byly některé zájezdy přefakturovány. K matkou zmíněným luxusním dovoleným uvedl, že dovolenou ve Vietnamu platila paní E., do Řecka jel s přáteli a zval též nezletilou B. a J. J.. Za bydlení v rodinném domě ve vlastnictví pana P. platil 20 000 Kč měsíčně ze svého a 40 000 Kč měsíčně platila firma. Připomněl, že v lednu 2019 si půjčil 2 000 000 Kč, neboť byl povinen opustit byt ve společném jmění manželů. Dosavadní úspory vložil do vybavení bytu. Golf a tenis od roku 2021 nehraje.
23. V podání ze dne 9. 11. 2022 pak otec podrobně rozebral finanční situaci společností, v nichž má účast a vyjádřil se k jednotlivým tvrzením matky. Upozornil, že je aktuálně v pracovní neschopnosti a nemocenská činí 38 000 Kč měsíčně. Podrobně se vyjadřoval k nákladům na dovolené s partnerkou s tím, že částky tvrzené matkou jsou značně přemrštěné. Řadu dalších tvrzení matky označil za nepravdivá.

24. Odvolací soud přezkoumal k odvolání matky a zletilé S. E. rozsudek v napadeném rozsahu včetně řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 212 a 212a o.s.ř. za použití § 1 odst. 3 z.ř.s. a § 28 z.ř.s. a shledal obě odvolání opodstatněnými.
25. Odvolací soud vyšel částečně ze skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně, a to zejména ohledně poměrů a potřeb všech tří dětí a majetkových poměrů matky, která jsou podrobně popsána v napadeném rozsudku a na která pro stručnost odkazuje. Dále dokazování doplnil ke zjištění jejich aktuálních poměrů a poměrů obou rodičů, zejména pak ohledně majetkových a výdělkových poměrů otce.
26. Z doplněného dokazování učinil následující skutková zjištění:
27. Nezletilá B. vyžaduje z důvodu nepříznivého zdravotního stavu (Xxx) nepřetržitou, neustálou pomoc. Trpí úzkostmi, obsedantně kompulzivní poruchou. Tyto zdravotní potíže ji limitují v sociálním kontaktu, v běžném provozu. Má období, kdy se bojí být sama, kdy u ní musí být někdo přítomen. Má poruchu pozornosti. Ve škole je jí přidělena asistentka, která matce podává zprávy o tom, co bylo ve škole, jaké jsou úkoly apod. Matka s B. dochází na psychiatrii, neurologii, dále na alergologii a k dalším běžným lékařům (gynekologie, oční, zubař). B. užívá řadu léků, jedná se o antipsychotika, antidepresiva. Nasazování léků bylo náročné, zabrala až jejich čtvrtá kombinace. Měsíčně matka doplácí za léky cca 1 500 Kč. B. dochází 2 x měsíčně na individuální psychoterapii, v náročnějších obdobích 1 x týdně, psychoterapie stojí 1 000 Kč za jedno sezení. Do budoucna bude docházet na CBIT terapii, zaměřenou na tikovou poruchu, cena je obdobná. Matka občas potřebuje zaplatit někoho, kdo nezletilou pohlídá. Sourozencům prospívá vzájemná přítomnost, B. se zlepšuje od té doby, co je ve faktické péči matky i nezletilý J.. B. se bude v letošním školním roce připravovat k přijímacím zkouškám na střední školu, přípravné kurzy z českého jazyka a matematiky stojí 9 600 Kč. Kurz matematiky pořádaný základní školou stojí 1 400 Kč. Dále bude potřeba zaplatit zkoušky nanečisto (cca 10 000 Kč). V létě se zúčastnila příměstského tábora za 3 000 Kč. Dochází do přírodovědné stanice DDM, což stojí 2 950 Kč na pololetí.
28. U J. je též podezření na Xxx, projevuje se u něj xxx porucha, ale ne v takové míře jako u B.. Je xxx. V září 2022 byl na vyšetření v Institutu neuropsychiatrické péče (INEP), kde mu byla zjištěna lehčí porucha pozornosti, xxx, byla dána opatření do školy směřující ke cvičení pozornosti. V listopadu 2022 jej čeká vyšetření u psychiatra. J. potřebuje zvýšený dohled, klid, obdobný rodičovský přístup. Také s J. dochází matka k běžným lékařům (oční, alergologie, zubař). J. začal hrát florbal, cena je 4 800 Kč na pololetí, v lednu 2023 by se měl zúčastnit turnaje ve Švédsku (cena 9 000 Kč + turnajová výbava za 4 500 Kč). Tenisu ani fotbalu se již nevěnuje. V létě se zúčastnil tenisového kempu, který stál 7 000 Kč + náklady na vybavení. Dále chodí 1 x týdně na atletiku (2 600 Kč na pololetí) a hraje basketbal (hradí se jen vybavení). Bude rovněž docházet na individuální psychoterapii.
29. Pokud se jedná o styk, nezletilá B. měla zájem po rozhodnutí prvostupňového soudu o kontakt s otcem. Ten jí dvakrát zrušil domluvenou schůzku. Po návštěvě u něj v polovině června 2022 byla ve špatném psychickém stavu, otec jí řekl, že o ni nestojí. Nezletilý J. byl podle matky od jara roztěkaný. Po pobytu u otce v polovině června 2022 přišel s tím, že se u otce necítí dobře, vnímal rozdíly mezi tím, jak se otec a jeho partnerka chovají k němu a k partnerčiným dětem. Ptal se matky, zda může být v její péči. Otec jej pak kontaktoval ohledně vysvědčení, na prázdniny si jej nevzal, přestože rozdělení prázdnin měli rodiče odsouhlaseno (podle rozhodnutí soudu). Matka nebude nezletilého J. ke styku s otcem tlačit. Měla za to, že děti jsou od té doby, co se nestýkají s otcem, spokojenější. Asistovaný styk si matka nedovede představit. O otci se s dětmi doma nebaví (*výslech matky*).

30. Kolizní opatrovník provedl dne 7. 9. 2022 pohovor s nezletilým J.. Ten hovořil o tom, proč se nechce vídat s otcem. Uvedl, že mu vadí, že táta vyhodil sestru B. od sebe z domu, protože by je rušila svým zdravotním stavem. Sestry má rád, povídají si spolu, vycházejí spolu dobře. Dále sdělil, že by nechtěl chodit na jinou školu, pokud by byl u otce v Xxx, kde by se učilo formou domácí výuky. Vadilo mu též, že mu táta nedával léky na alergii a tvrdil, že alergie neexistují. Sdělil, že táta by s ním chtěl jet do Vietnamu, ale on se bojí letět letadlem. Naposled s otcem mluvil před prázdninami. Táta mu volá, ale on mu nebere telefon, neboť s ním nechce mluvit. Máma mu občas řekne, aby tátovi zavolał. Jeho představa je taková, že by byl u táty 1 x za 14 dnů na víkend, ale nechce jezdit do Xxx. Bylo by mu ale smutno, když by tam neměl sestru B.. Dále hovořil o narozeninách a o tom, jak strávil letní prázdniny (*pohovor s nezletilým J. J.*).
31. V období měsíců leden až srpen 2022 činil průměrný čistý měsíční příjem matky 29 408 Kč (*potvrzení zaměstnavatele matky na čl. 1695*).
32. Společnost XXX – Xxx s.r.o., v níž je otec jedním ze dvou společníků a jednatelem (do srpna 2022 byla druhým jednatelem paní B.), vykázala v roce 2018 zisk 75 166 Kč, náklady na reprezentaci 127 170 Kč, roční úhrn čistého obrátu 26 477 279 Kč, v roce 2019 vykázala ztrátu – 14 093 Kč, roční úhrn čistého obrátu 20 398 127 Kč, v roce 2020 vykázala ztrátu – 42 349 Kč, roční úhrn čistého obrátu 310 794 Kč, v roce 2021 vykázala ztrátu – 903 015 Kč, roční úhrn čistého obrátu 463 754 Kč. Společnost XXX Xxx s.r.o., v níž je otec jedním ze dvou společníků a do 12. 10. 2022 byl též jedním z jednatełů, vykázala v roce 2018 zisk 985 708 Kč, náklady na reprezentaci 832 203 Kč, roční úhrn čistého obrátu 98 873 173 Kč, v roce 2019 vykázala zisk 999 329 Kč, náklady na reprezentaci 638 162 Kč, roční úhrn čistého obrátu 109 190 040 Kč, v roce 2020 vykázala ztrátu – 3 549 078 Kč, náklady na reprezentaci 123 676 Kč, roční úhrn čistého obrátu 48 026 845 Kč, v roce 2021 vykázala zisk 179 022 Kč, náklady na reprezentaci + příspěvky dovolená 105 442 Kč, roční úhrn čistého obrátu 59 281 358 Kč. Společnost XXX s.r.o., v níž je otec jediným společníkem a jednatelem, vykázala v roce 2018 ztrátu – 350 875 Kč, roční úhrn čistého obrátu 2 909 018 Kč, v roce 2019 vykázala zisk 284 846 Kč, roční úhrn čistého obrátu 349 044 Kč, v roce 2020 vykázala zisk 31 697 Kč, roční úhrn čistého obrátu 310 794 Kč, v roce 2021 vykázala ztrátu – 90 910 Kč, roční úhrn čistého obrátu 388 158 Kč. Společnost Xxx Xxx a.s., v níž je otec členem správní rady a vlastníkem akcií, vykázala v roce 2018 zisk 312 793 Kč, náklady na reprezentaci 30 000 Kč, roční úhrn čistého obrátu 5 372 916 Kč, v roce 2019 vykázala ztrátu – 192 445 Kč, náklady na reprezentaci 37 829 Kč, roční úhrn čistého obrátu 3 338 081 Kč, v roce 2020 vykázala ztrátu – 685 672 Kč, tzv. jiné provozní náklady 352 862 Kč, roční úhrn čistého obrátu 4 120 687 Kč, v roce 2021 vykázala zisk 26 475 Kč, roční úhrn čistého obrátu 1 408 714 Kč. Společnost XXX s.r.o., v níž je otec jediným společníkem a jednatelem, nevykazovala v letech 2018, 2019, 2020, 2021 žádnou činnost, neměla žádné příjmy a žádné výdaje, (*daňová příznání výše označených společností k dani z příjmu právnických osob za roky 2018, 2019, 2020, 2021*).
33. Společnostem XXX Xxx s.r.o. byla vyplacena tzv. Covid podpora ve výši 750 000 Kč (z MMR), 60 000 Kč (z MPO – covid nájemné), 490 875 Kč (z MPO), 2 x 132 000 Kč (z MPO – covid nájemné), 2 121 901 Kč (z Úřadu práce), XXX – Xxx s.r.o. byla vyplacena tzv. Covid podpora ve výši 178 500 Kč (z MPO) a 104 613 Kč (z Úřadu práce), a XXX s.r.o. byla vyplacena tzv. Covid podpora ve výši 178 500 Kč (z MPO) a 7 850 Kč (z Úřadu práce), (*záznamy z databáze o příjemcích tzv. covid podpory na čl. 1838-1841*).
34. Od společnosti XXX Xxx s.r.o. pobíral otec čistou mzdu ve výši 8 500 Kč čistého v měsících leden a únor 2022, ve výši 39 570 Kč v měsíci březen 2022, ve výši 58 070 Kč v měsíci duben 2022, ve výši 76 570 Kč v měsících květen až září 2022; od společnosti XXX s.r.o. pobíral otec

čistou mzdu ve výši 17 739 Kč v měsících leden a únor 2022, ve výši 8 500 Kč v měsících březen až květen 2022; od společnosti Xxx Xxx a.s. pobíral otec čistou mzdu ve výši 3 780 Kč v měsících leden a únor 2022, ve výši 8 500 Kč v měsících březen až srpen 2022, (*mzdové listy za období leden 2022 až září 2022*).

35. V roce 2020 měl otec úhrn příjmů od všech zaměstnavatelů ve výši 278 438 Kč, a to od XXX Xxx s.r.o. ve výši 110 000 Kč, od XXX s.r.o. ve výši 148 620 Kč a od Xxx Xxx a.s. ve výši 19 818 Kč (*přířzení k dani z příjmu fyzických osob otce za rok 2020*).
36. V říjnu 2022 bylo otci vyplaceno 28 542 Kč, byl v pracovní neschopnosti 18 dnů (*výplatní páska za říjen 2022*).
37. Matka platila na účet otce počínaje 7. 4. 2022 výživné pro nezletilého J. ve výši 1 500 Kč měsíčně; otec zaplatil dne 11. 5. 2022 dlužné výživné na J. ve výši 152 509 Kč a dne 10. 5. 2022 dlužné výživné na B. ve výši 92 832 Kč; od dubna 2022 začal platit na výživu B. výživné ve výši 17 000 Kč měsíčně a na výživu J. J. 7 500 Kč měsíčně (*přehled plateb na účet a z účtu matky čl. 1777, 1778 a detail transakcí na účtu otce čl. 1700*).
38. Otci přišlo na jeho účet u UniCreditBank v období od 12. 4. 2022 do 9. 9. 2022 od XXX Xxx s.r.o. celkem 633 920 Kč, z toho částka 150 000 Kč byla označena jako půjčka (*detail transakcí na účtu otce na čl. 1699*).
39. Z poukazu na vyšetření ze dne 10. 11. 2022 odvolací soud nečinil žádná skutková zjištění.
40. Vzhledem k tomu, že otec z odvolacího jednání dne 21. 9. 2022 bez vážného důvodu odešel a k odvolacím jednáním dne 14. 10. 2022 ani dne 11. 11. 2022 se nedostavil, nemohl být proveden jeho doplňující výslech. I bez něj však bylo možno ve věci rozhodnout.
41. Odvolací soud shledal nadbytečným dále doplňovat dokazování podle návrhů rodičů, a to jak listinnými důkazy, tak svědeckými výpověďmi. Zejména neshledal důvodným podrobně se zabývat poměry otcovy partnerky, neboť její soužití s otcem trvá jen zhruba půl roku, a pro posouzení otcových majetkových a výtěžkových poměrů jsou proto její poměry zcela nerozhodné. Svědecké výpovědi matkou navržených svědků nemohly sloužit k prokázání tvrzeného „skutečného“ vlastnictví rodinného domu v Sekyrově ulici. V tomto směru je rozhodné, kdo byl jako vlastník zapsán v katastru nemovitostí. Závěr o vlastnictví by nemohlo zvrátit ani tvrzení matky, že otec panu P. poskytl na nákup domu peněžní prostředky. Matka blíže nekonkretizovala, kde by měl otec získat peněžní prostředky na nákup tohoto rodinného domu, její tvrzení lze proto považovat za spekulativní. Stejně tak odvolací soud neshledal potřebným provádět důkazy ohledně otcových dovolených, neboť otec nepopíral, že na těchto dovolených byl, pouze se bránil tím, že za ně nevynaložil matkou tvrzené peněžní prostředky. Dosud provedené dokazování pak představuje spolehlivý podklad pro konečné rozhodnutí ve věci.
42. Po takto doplněném dokazování dospěl odvolací soud k následujícím závěrům:
43. K úpravě péče o nezletilého J. J.:
44. Podle § 907 odst. 2 o. z. při rozhodování o svěření do péče rozhoduje soud tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte.

45. V době mezi vydáním rozsudku soudu prvního stupně a rozhodováním odvolacího soudu došlo na straně nezletilého J. J. k zásadní změně. Přestože od doby rozpadu manželského soužití rodičů byl v jejich faktické střídavé péči a sám deklaroval, že mu tento stav vyhovuje, v druhé polovině června 2022 vyjádřil přání zůstat v péči matky. Otec tuto skutečnost akceptoval a od té doby se tedy nezletilý nachází ve faktické péči matky. K takovému rozhodnutí nezletilého nepochybně přispěl fakt, že se otec odstěhoval ze svého dosavadního bydliště (a dosavadního bydliště celé rodiny) v Praze do Xxx, ke své nové partnerce. Vzhledem k tomu, že nezletilý je dítětem školního věku, znamenala by změna otcova bydliště do místa značně vzdáleného od Prahy nutnost návštěvy dvou školských zařízení. Nezletilý J. J. při aktuálním pohovoru v září 2022 právě tuto skutečnost zmínil. Dále je problematickým také to, že se s otcem nestýká nezletilá B., s níž má nezletilý J. J. blízký vztah. Po vynesení rozsudku soudu prvního stupně došlo k incidentu, kdy otec měl sdělit B., že je pro jeho „novou“ rodinu rušivým elementem a měl ji „vyhodit“ od sebe z domu. Nezletilý J. J. tuto situaci sám při pohovoru zmínil s tím, že mu otcův postoj vadí.
46. Otec po těchto událostech v rámci odvolacího jednání sám navrhl, aby byl nezletilý svěřen do péče matky.
47. Odvolací soud proto na základě shora uvedených faktických změn, ke kterým přihlédl podle § 28 odst. 1 z.ř.s., změnil výrok X. napadeného rozsudku podle § 220 odst. 1 o.s.ř. za použití § 1 odst. 3 z.ř.s. a svěřil nezletilého J. J. do péče matky (výrok VI. tohoto rozsudku).
48. K úpravě styku:
49. Podle § 891 odst. 1 o. z. rodič, který má dítě v péči, a druhý rodič se spolu dohodnou, jak se rodič, který dítě v péči nemá, bude s dítětem stýkat. Nedohodnou-li se rodiče, nebo vyžaduje-li to zájem na výchově dítěte a poměry v rodině, soud styk rodiče s dítětem upraví.
50. Podle § 888 o. z. dítě, které je v péči jen jednoho rodiče, má právo se stýkat s druhým rodičem v rozsahu, který je v zájmu dítěte, stejně jako tento rodič má právo se stýkat s dítětem, ledaže soud takový styk omezí nebo zakáže; soud může také určit podmínky styku.
51. Odvolací soud shledal potřebným, aby za situace, kdy je nezletilý svěřován do péče matky, byl upraven styk otce s ním. Mezi rodiči totiž stále přetrvává výrazný rodičovský konflikt, matka se nijak aktivně nesnaží o utužení vazeb mezi otcem a nezletilým, sama prohlásila, že se u ní doma o otci nebaví, že syna nebude ke styku s otcem „tlačit“. Zejména vzhledem k vyhroceným vztahům mezi rodiči nelze aktuálně očekávat, že by se rodiče byli schopni na termínech styku otce s nezletilým sami domluvit. Přenášení odpovědnosti v tomto směru na nezletilého pak není podle odvolacího soudu vhodné a ani v jeho zájmu. Pokud by měl sám rozhodovat o tom, zda a kdy se s otcem uvidí, vytvářela by taková situace na něj neúměrný tlak. Zároveň je nepochybné, že kontakt s otcem je pro nezletilého potřebný. Z hlediska jeho dalšího zdravého vývoje by nebylo dobré, aby vazby mezi nimi byly narušeny či dokonce zpřetrhány, jako se tomu stalo u nezletilé B. a již zletilé S. E.. Odvolací soud zdůrazňuje, že až dosud (do června 2022) byl nezletilý J. J. ve střídavé péči spokojený. Sám J. při pohovoru v září 2022 sdělil, že má zájem se s otcem vidat.
52. Odvolací soud proto veden nejlepším zájmem nezletilého, upravil styk otce s ním tak, jak je uvedeno shora ve výroku VII. a v navazujících výrocích VIII. až X. tohoto rozsudku. Jedná se o standardní úpravu běžného styku jedenkrát za dva týdny o víkendu a standardní úpravu styku prázdninového (jarní, velikonoční, letní a vánoční prázdniny). Bude již na otci, zda takto stanovenou úpravu styku využije, přičemž odvolací soud poznamenává, že by bylo vhodné, aby

se o to snažil usilovněji, než jen tím, že synovi zatelefonuje a spokojí se s tím, že jej tento odmítne. Matka by také neměla alibisticky ponechávat „rozhodnutí“, zda se s otcem setká, na nezletilém (viz úvahy výše), a v tomto směru na nezletilého pozitivním způsobem působit, neboť je nepochybné, že otec sehrává ve vývoji nezletilého dítěte významnou roli, a to obzvláště ve vztahu k synovi.

53. K výživnému otce:

54. Odvolací soud přisvědčil námitkám matky a zletilé S. E. týkajícím se výživného, které soud prvního stupně vyměřil otci a ve shodě s nimi považoval vyměřené výživné za nepřiměřeně nízké.
55. Celým opatrovnickým sporem se prolínala základní otázka, jaké jsou skutečné příjmy otce, neboť výše jím dokládaných příjmů neodpovídala jeho nákladům nejen na jeho potřeby, ale ani na potřeby dětí, ani jeho celkové životní úrovni. Otcovy výdaje byly ve vztahu k těmto příjmům ve výrazném nepoměru. Pochybnosti o průkaznosti otcem dokládaných příjmů ostatně vyjádřil odvolací soud již ve svém předchozím rozhodnutí, kterým zrušil původní rozsudek soudu prvního stupně a uložil mu zabývat se posouzením příjmových a majetkových poměrů otce komplexním způsobem, a to s přihlédnutím k celkové hodnotě jeho majetku a jeho životní úrovni.
56. Soud prvního stupně se v souladu se závazným právním názorem odvolacího soudu sice touto otázkou zabýval, odvolací soud však jeho závěry v tomto směru plně nesdílí.
57. Podle § 915 odst. 1 o. z. má být životní úroveň dítěte zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.
58. V nálezů sp. zn. I. ÚS 299/06 Ústavní soud uvedl, že oba rodiče přispívají na výživu svých dětí podle svých schopností, možností a majetkových poměrů; *dítě má právo se podílet na životní úrovni svých rodičů*. Při určení rozsahu vyživovací povinnosti přihlíží soud k tomu, který z rodičů a v jaké míře o dítě osobně pečuje. Při posouzení majetkových poměrů rodičů *je přitom vždy nutné přihlídnout nejen k fakticky dosahovaným příjmům rodiče, ale i k celkové hodnotě jeho movitého a nemovitého majetku a způsobu života, resp. k životní úrovni*.
59. Obdobně uvedl též v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 1619/07: „K nezletilým dětem mají vyživovací povinnost oba rodiče, u nichž *se musí náležitým způsobem zjistit a posoudit nejen jejich výdělkové poměry (event. jiné příjmy), ale rovněž skutečně dosahovaná životní úroveň*, na níž se mají děti právo podílet (§ 85 odst. 2 zákona o rodině).“
60. Ve svém nálezů sp. zn. I. ÚS 1356/16 Ústavní soud uvedl, že pokud má být životní úroveň dítěte shodná s životní úrovní rodičů, měl by ji soud při určování výše výživného pro nezletilé děti z úřední povinnosti komplexně zjišťovat. Zákon výslovně ukládá soudu *povinnost vycházet při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů nejen z fakticky dosahovaného příjmu povinného, resp. reálných majetkových poměrů povinného, ale z potenciality příjmů povinného*. Mezi otázky, které by měl soud v této souvislosti řešit, *spadá i otázka, zda vliv povinného ve společnosti s ručením omezeným, podíl na jejím fungování, příjem a benefity příznivě ovlivňující jeho životní úroveň, které pro něj z této společnosti plynou, případně by mohly plynout, povinný neuvádí či snižuje s vidinou ovlivnění výše vyživovací povinnosti*.
61. V řízení bylo třeba se vypořádat s tím, že otec sice pobírá příjmy ze zaměstnaneckého poměru, avšak je zaměstnán ve společnostech, v nichž je sám jednatelem a společníkem, resp. v jedné z nich vlastníkem všech akcií (společnost Xxx Xxx a.s.).

62. Otec v průběhu řízení dokládal příjmy ze zaměstnání ve společnostech XXX Xxx s.r.o., XXX s.r.o. a Xxx Xxx a.s., a to v různé výši. Např. na počátku řízení měl mít podle svého sdělení příjem cca 25 000 Kč měsíčně, posléze 30 – 40 000 Kč měsíčně, po rozhodnutí soudu prvního stupně 100 000 Kč měsíčně (hrubého).
63. Podle provedeného dokazování (mzdových listů) pobíral otec od XXX s.r.o. 8 500 Kč měsíčně čistého (roky 2018 až únor 2022), v březnu 2022 byla jeho mzda navýšena na 50 000 Kč měsíčně hrubého (vyplaceno dostal 39 570 Kč čistého), v dubnu na 75 000 Kč hrubého (58 070 Kč čistého) a od května na 100 000 Kč měsíčně hrubého (76 570 Kč čistého). Od XXX s.r.o. pobíral v letech 2018 a 2019 (do února) 17 306 Kč čistého, od března 2019 najednou pouze 12 405 Kč, a to až do března 2020, poté jeho příjmy činily průměrně 9 540 Kč měsíčně čistého (období březen až říjen 2020), v listopadu a prosinci 2020 šlo opět o částku 12 405 Kč, v roce 2021 šlo o částku 17 489 Kč čistého měsíčně, v roce 2022 - v lednu a únoru o částku 17 739 Kč měsíčně, v období březen až květen pak pouze o částku 8 500 Kč měsíčně. Od Xxx Xxx a.s. mu byla vyplácena čistá mzda ve výši 3 445 Kč měsíčně (období 2018 až únor 2020), poté v měsících březen až květen 2020 průměrně jen 2 246 Kč měsíčně, ve výši 3 780 Kč měsíčně v období 2021 až únor 2022, od března 2022 pak částka 8 500 Kč měsíčně čistého. Z uvedeného vyplývá, že v době, kdy rodiče ještě společně žili (rok 2018) činil otcův čistý příjem ze zaměstnání v těchto společnostech cca 29 000 Kč měsíčně čistého.
64. Jak správně podotkl soud prvního stupně, takový příjem naprosto neodpovídal faktické životní úrovni rodiny. Dvě dcery navštěvovaly soukromou střední školu s poměrně vysokým školným, rodina jezdila na dovolené do zahraničí, a to i do exotických zemí, byt ve společném jmění manželů v Xxx ulici byl koupen bez pomoci úvěru apod. Otec se věnoval golfu, tenisu, děti navštěvovaly řadu kroužků (viz podrobněji odst. 83. napadeného rozsudku). Naprostou většinu výdajů rodiny přitom hradil otec. Z toho vyplývá, že jeho příjmy musely být ve skutečnosti podstatně vyšší, než jak se podává ze mzdových listů. I pokud by rodina využívala např. volné letenky na dovolené, jednalo se o benefit, který je třeba v celkové životní úrovni zohlednit. Rodina dále využívala vozidla, která byla poskytnuta některou z otcových společností, přičemž náklady hradila jeho jedna ze společností, což je rovněž významným benefitem.
65. O životní úrovni rodiny v době společného soužití rodičů vypovídala i již zletilá S. E., která uvedla, že rodina jezdila několikrát ročně na dovolené, chodili do restaurací, všechny její potřeby byly uspokojeny, dostala, o co si řekla. Její výpovědi nemá odvolací soud důvod nevěřit.
66. Otcí se nepodařilo rozdíly mezi dokládaným příjmem ze zaměstnání a skutečnými výdaji rodiny přesvědčivě vysvětlit. O jeho skutečném příjmu a rozsahu majetku tak i nadále panovaly velké pochybnosti.
67. Soud prvního stupně se pokusil zjistit hodnotu obchodních podílů otce v pěti obchodních společnostech s majetkovou účastí otce prostřednictvím znaleckého posudku. Zjištění učiněná ze znaleckého posudku a výsledku znalce popsal v odst. 33. a 34. svého rozsudku.
68. Odvolací soud závěry plynoucí z tohoto znaleckého posudku jako podklad pro své rozhodování nevzal. Slabiny shledal zejména v tom, že otec znalci nepředložil veškeré požadované listiny, znalec je získal ze sbírky listin obchodního rejstříku. Znalec proto čerpal pouze z rozvahy, v některých případech jen ve zkráceném rozsahu a z výkazů zisků a ztrát. Otec znalci nepředložil účetní výkazy v plném rozsahu, znalec vycházel z toho, že reálná hodnota majetku společností odpovídá hodnotě účetní. Hodnota podílů byla znalcem stanovena v poměrně značném rozpětí a v podstatě se jedná o hodnotu účetní. Znalec nebyl schopen zjistit, např. proč došlo k poklesu

hmotného majetku společnosti XXX – Xxx s.r.o., který byl vykazován k roku 2019 a pak již vykazován není, byly zjištěny nesrovnalosti v tržbách, byl zjištěn pouze oběžný majetek, nikoli dlouhodobý majetek, nemovitosti atd. Z posudku nelze zjistit konkrétní peněžní toky.

69. Odvolací soud měl za to, že pro posouzení celkových majetkových poměrů otce, jeho možností a schopností nelze vycházet pouze z takto stanovené hodnoty obchodních podílů. Proto dospěl k závěru, že mnohem lépe o situaci v „otcových“ společnostech vypovídají jejich daňová přiznání, dále to, že ze společností otci plynou benefity jako bezplatné užívání osobního automobilu, cestování do zahraničí, hrazení části nájemného rodinného domu. Otec sám také rozhoduje o tom, jaké příjmy bude ze společností pobírat v rámci zaměstnaneckého poměru.
70. Z daňových přiznání se podává, že zejména společnost XXX Xxx s.r.o. vykazuje vysoké obraty (v řádech desítek milionů Kč), v letech 2018 a 2019 vykazovala zisk přes 800 000 Kč, v daňových přiznáních se objevily i relativně vysoké částky jako „náklady na reprezentaci“. I v letech 2020 a 2021, kdy bylo cestování značně omezeno z důvodu opatření kvůli pandemii onemocnění Covid-19, společnosti dále fungovaly, využily podpůrných programů (společnosti XXX Xxx s.r.o. bylo vyplaceno celkem 3 686 776 Kč, XXX s.r.o. 186 350 Kč a XXX – Xxx s.r.o. 283 113 Kč). Pokud by hodnoty obchodních podílů měly být nulové a prognóza dalšího fungování tak nepříznivá, je s podivem, že otec nadále v rámci těchto společností podniká, využívá benefity jako bezplatné používání osobního automobilu, letenek a pobytů v zahraničí, hrazení nájemného rodinného domu. Dokonce došlo k navýšení hrubé mzdy od dubna 2022, ačkoli otec tvrdil, jak se z vedení firem stahuje a svou pracovní činnost utlumuje. Vliv otce ve společnostech a hmotné zabezpečení z toho plynoucí lze vidět i z toho, že od společnosti XXX Xxx s.r.o. byl schopen od dubna 2022 dosáhnout navýšení jeho příjmu ze zaměstnaneckého poměru na 100 000 Kč měsíčně hrubého, ačkoli sdělil, že svou činnost ve firmě utlumuje.
71. Důležitým vodítkem pro posouzení otcových příjmových a majetkových poměrů byl též výpis z jeho účtu u UniCredit Bank. Před ukončením společného soužití rodičů koncem ledna 2019 probíhaly na účtu otce transakce v řádech stovek tisíc korun, zejména docházelo k vkladům hotovosti, kdy za rok 2018 bylo takto na účet vloženo zhruba 2 855 900 Kč + 627 526 Kč jako zisk 2017 z XXX Xxx s.r.o., celkem tedy kolem 3 480 000 Kč. Tyto platby přitom byly označeny jako vklady na bankomatu, M. U.. V březnu 2018 byl otec schopen koupit za 1 240 000 Kč akcie společnosti Xxx Xxx a.s., jež mimochodem také představují majetkovou hodnotu. Od roku 2019 se pak charakter transakcí na účtu zásadně změnil, vklady v hotovosti v takových částkách se na účtu již neobjevují.
72. V řízení pak bylo prokázáno, resp. otec to ani nepopíral, že v cestování do exotických destinací pokračoval i nadále, po opuštění společné domácnosti. Jeho tvrzení, že v podstatě žádná z jeho cest nebyla dovolenou, ale pracovní cestou, že je měl hrazeny v rámci jeho podnikatelské činnosti smluvními partnery či že dovolené hradily jeho partnerky, se nejeví jako pravdivé. Otec byl na Maledivách s „předchozí“ partnerkou a jejími dětmi, pobyt měla hradit ona. Nyní pobýval ve Vietnamu a v dalších destinacích s „novou“ partnerkou, přičemž pobyt ve Vietnamu měla podle otcova tvrzení hradit opět partnerka. Odvolacímu soudu se nejeví jako pravděpodobné, že by otci jeho partnerky hradily pobyty v takto exotických destinacích, navíc pokud např. na pobytu ve Vietnamu s paní E. měly proběhnout „zásnuby“. Odvolací soud proto těmto otcovým tvrzením neuvěřil.
73. Odvolací soud má za to, že se otec snaží své skutečné majetkové a příjmové poměry zakrýt, uměle je snížit např. půjčkami, právě s cílem, aby mu byla stanovena vyživovací povinnost nižší, než jaká by odpovídala jeho poměrům.

74. Odvolací soud proto shledal, stejně jako soud prvního stupně, že pro dovození skutečných příjmových a majetkových poměrů otce je alespoň minimální částkou nutno vyjít právě z otcovy životní úrovně, jeho životního stylu tak, jak je popsán výše.
75. Odvolací soud si je zároveň vědom, že při stanovení výše výživného za situace vysokých příjmů povinného rodiče není možno postupovat mechanicky, bez ohledu na odůvodněné potřeby dětí.
76. Odvolací soud zdůrazňuje, že opatrovnický spor o určení vyživovací povinnosti není sporem vyúčtovacím a jeho rámec by již přesahovalo provádění dalšího dokazování např. finančním auditem otcových společností či důkazy, které navrhovala matka v podání ze dne 12. 11. 2020 (čl. 1202-1208 spisu).
77. Při stanovení výše výživného je snahou dopracovat se k situaci zajištění potřeb dítěte tak, jako by byly zajištěny v úplné rodině. V případě rozpadu rodiny však obvykle dochází k určitému poklesu životní úrovně všech jejích členů, neboť je minimálně nutno vynakládat finanční prostředky na vedení dvou domácností, případně i dvojí potřeby pro děti (např. některé oblečení, obuv apod.), trávení volného času, dovolených.
78. Odvolací soud na základě úvah rozvedených shora dospěl k závěru, že jako základ pro stanovení výše výživného otce lze vycházet z příjmu minimálně 200 000 Kč měsíčně čistého. Přihlédl přitom k celkovým majetkovým poměrům otce, a to vlastnictví pozemků (i když nejsou podle otcova tvrzení využívány, představují určitou majetkovou hodnotu), vlastnictví akcií, které byl otec schopen zakoupit za 1 240 000 Kč, majetkové účasti v pěti obchodních společnostech, které vykazují milionové obraty, tudíž jejich tržní hodnota nemůže být nulová, z nichž otci plynou nemalé benefity, vlastnictví bytu ve společném jmění manželů.
79. O majetkové situaci otce svědčí i skutečnost, že v květnu 2022, po vydání rozhodnutí soudem prvního stupně, zaplatil vyměřený dluh na výživném v celkové výši 672 954 Kč a začal platit výživné, které mu určil soud prvního stupně ve výši 44 500 Kč měsíčně celkem pro všechny tři děti. Pokud by bylo pravdivé tvrzení, že dluh na výživném zaplatil z půjčky od jedné ze svých společností, svědčilo by to o tom, jaký vliv má otec ve společnosti a jaké mu z účasti v ní plynou benefity. Otec byl dále schopen docílit navýšení svého příjmu ze zaměstnaneckého poměru ve společnosti XXX Xxx s.r.o. na 100 000 Kč měsíčně hrubého, tj. 76 570 Kč čistého, což rovněž svědčí o jeho vlivu ve společnosti a o benefitech z toho plynoucích. Ani takový příjem by však otci neumožňoval pokrýt výživné v celkové výši 44 500 Kč a současně jeho ostatní životní potřeby, zejména bydlení, na které až do léta 2022 (podle svého tvrzení) vynakládal částku 20 000 Kč měsíčně. Z toho je zřejmé, že zdrojem příjmů otce jsou jeho obchodní společnosti a jejich skutečná výše neodpovídá tomu, co otec vykazuje. Zároveň nebylo možno vyjít pouze z výše peněžních prostředků, které přicházely na účet otce v roce 2018, kdy část z nich zjevně souvisela s podnikatelskou činností, v letech 2020 a 2021 pak objektivně došlo k určitému útlumu v činnosti v cestovním ruchu z důvodu pandemie onemocnění Covid-19. V tomto kontextu se odvolacímu soudu jeví jako přemrštěná úvaha matky, že otcův příjem činil 500 000 Kč měsíčně čistého.
80. Počátek vyživovací povinnosti byl soudem prvního stupně určen správně u všech dětí k datu ukončení společné domácnosti rodičů, tj. od 27. 1. 2019.
81. Pracovní neschopnost otce nepovažoval odvolací soud za důvod k přehodnocení závěrů uvedených shora. Pracovní neschopnost otce, aniž by odvolací soud obecně zlehčoval jeho zdravotní problémy, které mohou být vyvolány dlouhodobým stresem, se v kontextu výše

uvedeného jeví spíše opět jako prostředek, jak docílit vyživovací povinnosti v nižší výši, než by odpovídala celkovým majetkovým poměrům otce.

82. Při stanovení výše výživného vycházel odvolací soud z doporučující tabulky, resp. metodiky ministerstva spravedlnosti, ze srpna 2022, přístupné na www.vyzivne.justice.cz, byť si je vědom toho, že tabulka není závazná a je zásadně určena pro standardní případy. Považoval ji za vhodný nástroj k výpočtu výživného v projednávané věci, neboť výše výživného otce se odvíjela především z pravidla, že životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů (§ 915 odst. 1 o. z.), nikoli z toho, že by odůvodněné potřeby dětí byly mimořádné ať už z hlediska zdravotního stavu či např. nákladné zájmové činnosti, výjimečného studia apod.
83. S. E.:
84. U S. E. by podle výše zmíněné tabulky přicházelo v úvahu výživné v rozsahu 16 % z příjmu otce, tj. částka 32 000 Kč. S. E. studuje od září 2021 Vysokou školu xxx. Středoškolské studium absolvovala na soukromé škole, kde se platilo poměrně vysoké školné. Se studiem vysoké školy jsou spojeny standardní výdaje na učebnice a skripta, proběhl seznamovací kurz. S. E. nosí brýle, jinak je zdravá. Od matky se již odstěhovala a bydlí samostatně. Podstatnou je též skutečnost, že se zatím stále s otcem nestýká, přičemž takové chování jí nelze klást k tíži, neboť má původ v bouřlivém a komplikovaném rozchodu rodičů a jejich sporech o děti a majetek.
85. S ohledem na shora uvedené shledal odvolací soud výživné ve výši 30 000 Kč měsíčně, které požadovala S. E., za zcela odpovídající a odůvodněné (výrok I. tohoto rozsudku).
86. Námitku otce, že pro zletilou S. E. je výživné v požadované výši 30 000 Kč neadekvátní jejím potřebám a ve svém důsledku demotivující, neshledal odvolací soud opodstatněnou.
87. Odvolací soud si je vědom, že Ústavní soud např. ve svém nálezu sp. zn. IV. ÚS 650/15 uvedl, že „v případě výjimečně vysokých příjmů povinného rodiče nelze postupovat mechanicky, nelze ztrácet ze zřetele fakt, že je právem i povinností rodičů naučit dítě hodnotě peněz a řádnému hospodaření s nimi. Stanovení nepřiměřeně vysokého výživného, které dítěti i po dokončení přípravy na povolání umožní dlouhodobý a snad i trvalý bezpracný život, může být nejen v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte, ale může také porušovat právo rodiče vychovávat své dítě, jež je mu garantováno čl. 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.“.
88. Má však za to, že v projednávané věci taková situace nenastala. Výživné ve výši 30 000 Kč měsíčně je sice relativně vysoké, ale zase ne natolik, aby S. E. umožňovalo je spotřebovávat bez rozmyslu. Výživné v této výši odpovídá pravidlu sdílení životní úrovně dítěte a rodiče s tím, že S. E. umožňuje např. samostatné bydlení s kamarádkou, zajištění jejích potřeb alespoň částečně na úrovni, jakoby tomu bylo, pokud by se rodina nerozpadla, případně tvorba úspor.
89. Dluh:
90. Otec měl za období od 27. 1. 2019 do 11. 11. 2022 zaplatit na výživném pro S. E. částku 1 380 000 Kč (46 x 30 000 Kč).
91. Otec S. E. zaplatil po rozhodnutí soudu prvního stupně na dlužné výživné částku 427 613 Kč podle vyčíslení provedeného soudem prvního stupně. Odvolací soud se v zásadě ztotožnil s tím, jaké částky, které otec platil na potřeby S. E., soud prvního stupně zohlednil ve výši dluhu (viz odst. 89. jeho rozsudku). Shledal však jako oprávněnou výhradu otce, že na dluh nebyly zohledněny všechny platby na školné a některé další. Podle obsahu spisu (výpisu z účtu otce)

odvolací soud zjistil, že z plateb na školné nebyla do dluhu zohledněna 1/2 z platby částky 49 739 Kč ze dne 5. 2. 2019 (označeno jako xxx 10c, B. 6b, viz čl. 1410 spisu), tj. částka 24 870 Kč, platba částky 27 032 Kč ze dne 10. 6. 2019 (viz čl. 1422 spisu) a platba částky 8 000 Kč ze dne 4. 12. 2019 (viz čl. 1432 p. v.), dále 1/2 z platby částky 3 000 Kč ze dne 7. 11. 2019 (obědy, viz čl. 1431), tj. částka 1 500 Kč a platba částky 2 500 Kč ze dne 13. 5. 2019 (viz čl. 1419 p. v.). Otec pak po rozhodnutí soudu prvního stupně platí na výživu S. E. měsíčně částku 20 000 Kč. K datu rozhodnutí odvolacího soudu jí takto zaplatil 8 x 20 000 Kč, tj. částku 160 000 Kč (období duben až listopad 2022).

92. S ohledem na shora uvedené dospěl odvolací soud k závěru, že dluh otce na výživném pro S. E. činí částku 729 098 Kč (výrok II. tohoto rozsudku).

93. Nezletilá B.:

94. Podle shora označené tabulky se pro dítě na II. stupni základní školy (při třech vyživovacích povinnostech) doporučuje výživné v rozsahu 14 % z příjmu povinného rodiče, což při uvažovaném minimálním čistém měsíčním příjmu otce 200 000 Kč činí částku 28 000 Kč měsíčně, při střídavé péči pak částku 14 000 Kč měsíčně. Takové výživné se přitom jeví jako adekvátní i vzhledem k tomu, že odůvodněné potřeby nezletilé B. jsou zvýšeny jejím zdravotním postižením. Péče o ni je náročná zejména po osobní stránce, kdy je nutné se přizpůsobit aktuálnímu zdravotnímu stavu, např. nutnosti přítomnosti u nezletilé apod. Dále matka zajistila vhodnou terapii, která je však placená, náklady činí minimálně 2 000 Kč měsíčně (pokud jde nezletilá na psychoterapii standardně 2 x měsíčně). Zdravotní postižení nezletilé klade na matku hlavně nároky časové a psychické. Otec se na osobní péči o nezletilou ve výše uvedeném smyslu bohužel nepodílí. Poslední incident, kdy měl nezletilou vykázat od své „nové“ rodiny o jeho snaze o normalizaci vztahu s nezletilou příliš nesvědčí. Částka 28 000 Kč pak odpovídá i srovnání s výživným, které bylo určeno pro S. E., která je téměř o čtyři roky starší.

95. Odvolací soud proto shledal, že pro nezletilou B. je odpovídajícím výživným v době, kdy fakticky probíhala střídavá péče, tj. od 27. 1. 2019 do 31. 5. 2021, výživné ve výši 14 000 Kč měsíčně a od 1. 6. 2021, od kdy je fakticky ve výlučné péči matky, ve výši 28 000 Kč měsíčně (výrok III. tohoto rozsudku).

96. Dluh:

97. Na výživném pro nezletilou B. měl otec zaplatit za období od 27. 1. 2019 do 11. 11. 2022 celkem částku 896 000 Kč (28 x 14 000 Kč = 392 000 Kč – období střídavé péče od 27. 1. 2019 do 31. 5. 2021, 18 x 28 000 Kč = 504 000 Kč – období výlučné péče matky od 1. 6. 2021 do 11. 11. 2022).

98. Otec zaplatil po rozhodnutí soudu prvního stupně k rukám matky na dlužné výživné pro nezletilou B. částku 92 832 Kč podle vyčíslení provedeného soudem prvního stupně. Odvolací soud se i zde v zásadě ztotožňuje s tím, jaké platby na potřeby nezletilé B. soud prvního stupně zohlednil ve výpočtu dluhu na výživném. I zde však shledal opomenutí několika plateb, a to 1/2 z platby částky 49 739 Kč ze dne 5. 2. 2019 (označeno jako xxx 10c, B. 6b, viz čl. 1410 spisu), tj. částky 24 870 Kč a částky 2 183 Kč na školné (otec zaplatil na školném nezletilé B. celkem částku 128 488 Kč: 32 076 Kč dne 21. 11. 2019, 15 000 Kč dne 26. 5. 2020, 22 557 Kč dne 10. 6. 2020, 7 557 Kč dne 11. 6. 2020, 41 038 Kč dne 15. 10. 2020, 10 260 Kč dne 11. 1. 2021, přičemž soud prvního stupně zohlednil pouze částku 126 305 Kč). Odvolací soud vycházel z výpisu z účtu otce na čl. 1375 – 1479. Od dubna 2022 platí otec k rukám matky na výživu nezletilé B. 17 000 Kč měsíčně. Za období od dubna 2022 do listopadu 2022 (k datu

rozhodování odvolacího soudu) otec na výživném pro nezletilou zaplatil 8 x 17 000 Kč, tj. 136 000 Kč.

99. S ohledem na shora uvedené dospěl odvolací soud k závěru, že dluh otce na výživném pro nezletilou B. činí částku 640 115 Kč (výrok IV. tohoto rozsudku).
100. Nezletilý J. J.:
101. Podle shora označené tabulky se pro dítě na I. stupni základní školy (při třech vyživovacích povinnostech) doporučuje výživné v rozsahu 12 % z příjmu povinného rodiče, což při uvažovaném minimálním čistém měsíčním příjmu otce činí částku 24 000 Kč měsíčně, při střídavé péči pak částku 12 000 Kč měsíčně. Nezletilý byl v roce 2019, v době ukončení společného soužití rodičů, žákem 3. třídy základní školy, jeho potřeby byly běžné, odpovídající dětem jeho věku. Navštěvoval běžnou základní školu, věnoval se zájmové činnosti, která byla placena obvyklými částkami. V tomto směru odvolací soud v zájmu stručnosti v podrobnostech odkazuje na skutková zjištění učiněná soudem prvního stupně v napadeném rozsudku (viz zejména odst. 87.) Od září 2022 nastoupil nezletilý na druhý stupeň základní školy, kdy v tomto období se předpokládá razantnější zvýšení potřeb dítěte s ohledem na jeho věk. Doporučený rozsah výživného podle tabulky ministerstva spravedlnosti by činil 14 %, avšak odvolací soud shledal, že potřeby nezletilého J. J. jsou ve srovnání s nezletilou B. (spojené s jejím nepříznivým zdravotním stavem) nižší, proto počítal se 13 % z příjmu otce.
102. Odvolací soud stanovil počátek vyživovací povinnosti otce při faktické změně péče od 1. 7. 2022, ačkoli nezletilý byl fakticky u matky již od 20. 6. 2022, neboť shledal, že až koncem měsíce bylo zřejmé, že tato situace přetrvá déle, že nejde jen o chvilkovou změnu přání nezletilého.
103. Z výše uvedených důvodů shledal odvolací soud jako odpovídající výživné pro nezletilého J. J. po dobu, kdy fakticky probíhala střídavá péče, tj. od 27. 1. 2019 do konce měsíce června 2022, výživné ve výši 12 000 Kč měsíčně. Od 1. 7. 2022, kdy je nezletilý fakticky ve výlučné péči matky, pak ve výši 26 000 Kč měsíčně, právě s ohledem na postoupení na druhý stupeň základní školy (výrok XI. tohoto rozsudku).
104. Dluh:
105. Na výživném pro nezletilého J. J. měl otec za období od 27. 1. 2019 do 11. 11. 2022 zaplatit celkem částku 622 000 Kč (41 x 12 000 Kč = 492 000 Kč – období střídavé péče od 27. 1. 2019 do 30. 6. 2022, 5 x 26 000 Kč = 130 000 Kč – období faktické výlučné péče matky od 1. 7. 2022 do 11. 11. 2022).
106. Otec zaplatil po rozhodnutí soudu prvního stupně k rukám matky na dlužné výživné pro nezletilého 152 509 Kč podle vyčíslení provedeného soudem prvního stupně. Odvolací soud se ztotožnil s tím, jaké platby na potřeby nezletilého soud prvního stupně zohlednil ve výpočtu dluhu na výživném a žádná pochybení v podobě opomenutí některých významnějších nákladů neshledal. Otec po rozhodnutí soudu prvního stupně, počínaje měsícem duben 2022 začal platit na výživu nezletilého 7 500 Kč měsíčně. Ke dni rozhodnutí odvolacího soudu na výživném zaplatil 8 x 7 500 Kč, tj. částku 60 000 Kč.
107. S ohledem na shora uvedené dospěl odvolací soud k závěru, že dluh otce na výživném pro nezletilého J. J. činí částku 409 491 Kč (výrok XII. tohoto rozsudku).

108. Odvolací soud dále určil, že otec je povinen zaplatit dluh na výživném pro všechny děti ve lhůtě jednoho roku od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř. za použití § 211 o.s.ř. a § 1 odst. 3 z.r.s.). Otec na výživném pro všechny děti dluží celkem částku 1 778 704 Kč, což je částka vysoká, u níž není vhodné stanovit její splácení ve splátkách. Zároveň, jelikož výživné v relativně vysoké výši nebylo stanoveno z důvodu takto vysokých odůvodněných potřeb dětí, ale z důvodu sdílení otcovy životní úrovně, shledal odvolací soud opodstatněným, aby otci byla ponechána delší lhůta k zaplacení dluhu, též s přihlédnutím k tomu, že otec již v květnu 2022 zaplatil dlužné výživné v částkách, které stanovil soud prvního stupně, přičemž se rovněž jednalo o statisícové částky, které již mohou být využívány ve prospěch dětí.
109. Na základě výše uvedeného tedy odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích II., III., V., VI., XI., a XII. změnil podle § 220 odst. 1 o.s.ř. tak, jak je uvedeno shora ve výrocích I. až IV. a XI. až XII. tohoto rozsudku.
110. K výživnému matky:
111. Odvolací soud naproti tomu nepřisvědčil námitkám matky týkajícím se výživného, které jí bylo vyměřeno na nezletilou B. a nezletilého J. J. při střídavé péči a závěry soudu prvního stupně v tomto směru shledal jako správné.
112. Soud prvního stupně vyšel z toho, že matka má středoškolské vzdělání a její příjmy činí cca 30 000 Kč měsíčně. Přihlédl dále k tomu, že péče o nezletilou B. je vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu náročná a limituje matku v pracovním uplatnění. U nezletilého J. J. vycházel z jeho věku a potřeb, které mu odpovídají.
113. Matka v odvolání argumentovala tím, že v měsících leden a únor 2019 její příjem nedosahoval 30 000 Kč měsíčně, ale činil 13 200 Kč měsíčně, zaměstnání si našla až od 1. 3. 2019. Je pravdou, že matka do zaměstnání nastoupila až od 1. 3. 2019, avšak z provedeného dokazování vyplývá, že matka do konce února 2019 podnikala prostřednictvím společnosti Xxx s.r.o., posléze, do skončení její likvidace pobírala odměnu 2 000 Kč měsíčně. Dále se přivydělávala také jako členka výboru SVJ (odměna činila 2 000 Kč měsíčně), a to do prosince 2021. Vyživovací povinnost jí byla stanovena až od 27. 1. 2019, kdy bylo ukončeno společné soužití rodičů. Nižší příjem v jednom měsíci není pro stanovení výše výživného podstatný. Soud prvního stupně vycházel z průměrného příjmu za určité časové období, kdy z počátku byl matčin příjem ze zaměstnání nižší (cca 24 000 Kč měsíčně), v letech 2020 a 2021 se zvyšoval (v roce 2020 činil cca 26 000 Kč, v roce 2021 cca 30 000 Kč). K tomu je pak třeba připočíst výše uvedené odměny (SVJ + likvidace společnosti). I pokud by bylo vycházeno z průměrného příjmu cca 24 000 Kč měsíčně, kterého matka dosahovala z počátku (od 1. 3. 2019 do 31. 8. 2019) + odměny člena výboru SVJ (2 000 Kč), tj. částky 26 000 Kč, stále by vyměřené výživné odpovídalo doporučujícím tabulkám ministerstva spravedlnosti, které pro dítě na prvním stupni ZŠ počítají s výživným ve výši 12 % z příjmu povinného rodiče a pro dítě na druhém stupni ZŠ s výživným ve výši 14 % z příjmu povinného rodiče (při třech vyživovacích povinnostech). Těmto částkám výživné stanovené soudem prvního stupně ve výši 2 000 Kč pro nezletilou B. a 1 500 Kč pro nezletilého J. J. při střídavé péči zcela odpovídá. Dále bylo třeba zohlednit i to, že matka zůstala bydlet v bytě, který je ve společném jmění manželů, čímž jsou sníženy její náklady na bydlení.
114. Odvolací soud neshledal opodstatněnými ani námitky matky k vyčíslení jejího dluhu na výživném pro nezletilou B. a nezletilého J. J.. Soud prvního stupně zcela správně ve výpočtu dluhu zohlednil jednak platby výživného, které matka hradila při faktické střídavé péči k rukám otce, a dále pouze významnější platby na potřeby nezletilých jako např. náklady na psychologickou a terapeutickou péči, kapesné do Chorvatska, očkování, náklady spojené se

zájmovou činností (viz podrobněji odst. 92. a 93. jeho rozsudku), nikoli platby na veškeré potřeby nezletilých. Matka platbami na běžné výdaje jako jídlo, oblečení, drogerie plnila svou vyživovací povinnost k dětem v době, kdy je měla u sebe (při faktické střídavé péči). Stejným způsobem postupoval soud prvního stupně při výpočtu dluhu otce na výživném, tudíž matka nebyla v tomto směru nikterak znevýhodněna. Matka zároveň sdělila, že na dluh na výživném ani pro jednoho z nezletilých zatím k rukám otce ničeho nezaplatila.

115. Na základě výše uvedeného tedy odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích VII. a VIII., které se týkaly výživného matky pro nezletilou B. a vyčíslení dluhu na výživném podle § 219 o.s.ř. potvrdil jako věcně správný (výrok V. tohoto rozsudku).
116. Vzhledem k tomu, že v době mezi rozhodnutím soudu prvního stupně a soudu odvolacího došlo ke změně situace, v důsledku níž byl nezletilý J. J. svěřen do péče matky, změnil odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. výrok XIII. napadeného rozsudku tak, že matka je povinna přispívat na výživu nezletilého k rukám otce pouze do 30. 6. 2022, jinak jej podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil (výrok XIII. tohoto rozsudku).
117. Odvolací soud stanovil ukončení vyživovací povinnosti matky k J. J. ke konci měsíce června 2022, ačkoli nezletilý byl fakticky u matky již od 20. 6. 2022, neboť shledal, že až koncem měsíce bylo zřejmé, že tato situace přetrvá déle, že nejde jen o chvilkovou změnu přání nezletilého.
118. S ohledem na výše uvedenou změnu, změnil odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. též výrok XIV. napadeného rozsudku o dluhu na výživném pro nezletilého J. tak, že dluh za období od 27. 1. 2019 do 30. 6. 2022 činí 28 697 Kč (výrok XIV. tohoto rozsudku).
119. Odvolací soud vyšel z výše dluhu stanoveného soudem prvního stupně, jehož výpočet považoval za správný (částka 36 197 Kč) a odečetl od této částky platby výživného, které matka zaplatila k rukám otce od července 2022 do listopadu 2022, kdy již byl nezletilý fakticky v její péči a kdy již výživné na něj k rukám otce platit neměla. Jednalo se o 5 x 1 500 Kč, tj. částku 7 500 Kč.
120. Dále odvolací soud rozhodl o tom, že stanovená úprava platí i pro dobu po rozvodu manželství rodičů (výrok XV. tohoto rozsudku).
121. Výroky XVI. a XVII. o nákladech řízení státu shledal odvolací soud jako věcně správné a odvolání matky v tomto rozsahu jako neopodstatněné. Matka namítla, že náklady řízení vzniklé státu za znalečné by měl hradit v plné výši otec, neboť znalecký posudek byl primárně potřeba ke zjištění jeho příjmů z obchodních společností. To je sice pravdou, avšak ze strany soudu prvního stupně bylo znalci zadáno též posoudit příjmy matky z její obchodní společnosti. Při rozhodování o nákladech řízení státu v opatrovnickém řízení je pak stěžejním to, že se jedná o řízení tzv. nesporné, v němž nelze z procesního hlediska hovořit o úspěchu či neúspěchu ve věci. Pro náklady řízení státu platí § 148 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 1 odst. 3 z.ř.s., kdy stát má proti účastníkům řízení právo na náhradu nákladů řízení, které platil, podle jeho výsledku, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Jelikož v opatrovnických věcech nelze hovořit o úspěchu či neúspěchu, zásadně platí, že náklady státu hradí oba rodiče každý jednou polovinou. Poměry matky pak nejsou natolik špatné, aby u ní bylo možno shledat důvod pro osvobození od soudních poplatků.
122. Odvolací soud proto výroky XVI. a XVII. napadeného rozsudku jako věcně správné potvrdil podle § 219 o.s.ř. (výrok XVI. tohoto rozsudku).

123. Jelikož odvolací soud částečně změnil rozsudek soudu prvního stupně, rozhodl podle § 224 odst. 1 a 2 nově o nákladech řízení před soudem prvního stupně a o nákladech řízení odvolacího, a to podle § 23 z.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo, neboť neshledal, že by okolnosti případu přiznání náhrady nákladů řízení některému z účastníků odůvodňovaly (výrok XVII. tohoto rozsudku).
124. Výroky I., IV., IX., XVIII. a XIX. nebyly odvoláním napadeny, tudíž zůstaly nedotčeny.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Praha 11. listopadu 2022

JUDr. Ladislava Mentbergerová v.r.
předsedkyně senátu